

Meer dan twee ouders

Bij een zwakke adoptie gaan de rechten en plichten van de biologische ouders over op de adoptieouders, maar worden de familierechtelijke betrekkingen van het adoptiekind met de biologische ouders niet volledig verbroken. Als een buitenlandse zwakke adoptie in Nederland wordt erkend, heeft het kind meer dan twee ouders – in ieder geval tijdelijk, totdat de zwakke adoptie wordt omgezet in een sterke adoptie, waarbij alle banden met de biologische familie worden verbroken. De meeste rechters in Nederland vinden dat niet zo'n punt, maar mr. Vera Kidjan kent een geval uit haar eigen praktijk waarbij de rechter daar moeite mee heeft.

Tekst Vera Kidjan

Onlangs had ik een zitting bij de rechtbank Rotterdam over een Thais kind dat door een Thaise man in Thailand is geadopteerd. Zijn Belgische partner begeleidde ik bij de partneradoptie. Het gezin verbleef eerst in Thailand en had zich recentelijk gevestigd in de buurt van Rotterdam. De rechtbank vroeg ik de partneradoptie uit te spreken. Een adoptie uit Thailand is een zwakke adoptie. Een zwakke adoptie kan in Nederland direct worden erkend zonder de tussenkomst van een rechter, maar dat heeft niet tot gevolg dat het adoptiekind Nederlander wordt. Dat laatste staat uitdrukkelijk in de wet op het Nederlanderschap. Reden voor sommige adoptieouders om de rechter te vragen de zwakke adoptie om te zetten in een adoptie naar Nederlands recht. In dat geval worden alle familiebanden met de biologische ouders verbroken. Op die manier kan wel een Nederlands paspoort voor het adoptiekind worden geregeld. In een eerder artikel in het Adoptie Magazine beschreef ik

al dat deze omzetting geen eenvoudige procedure is¹. Een minderjarig kind kan de Nederlandse nationaliteit ontleen aan zijn (adoptie)ouder. Daarvoor moet ten minste een van zijn ouders Nederlander zijn. Omdat in mijn zaak geen van beide ouders Nederlander waren, werd ervan afgezien om de Rotterdamse rechtbank te vragen de Thaise zwakke adoptie om te zetten in een adoptie

naar Nederlands recht. Dit leidde tot vragen van de rechter, zoals of het hebben van meer

dan twee ouders wel wenselijk is voor een kind. In dit geval zou door de erkenning van de Thaise adoptie en de partneradoptie het kind meer dan twee ouders krijgen. De huidige jurisprudentie laat zien dat over deze vraag eigenlijk nooit bewust is nagedacht.

Adoptie in Thailand

Als voorbeeld neem ik een vergelijkbare zaak van de rechtbank Noord-Holland uit 2013 waarbij het ook gaat over een Thais kind². De adoptieouder woont tussen 1974 en 1998 in Nederland. Aan hem wordt in 1994 de Nederlandse nationaliteit verleend. In 1998 vertrekt hij naar Thailand. Daar adopteert hij het Thaise jongetje Master³. De biologische ouders van Master geven toestemming voor de adoptie. In 2005 komt in Thailand de adoptie naar Thais recht tot stand. Die adoptie vindt plaats via een zogeheten registratie, waarvoor de tussenkomst van een Thaise rechter niet vereist is. De Thaise autoriteiten verklaren dat Master door de adoptie in overeenstemming met de Thaise regelgeving dezelfde status heeft als een wettig kind van de adoptieouder, maar dat hij niet de familierechtelijk banden verliest met zijn biologische ouders. Daarnaast is in de verklaring vermeld dat met ingang van de datum van de adoptie het gezag van de biologische ouders over Master is beëindigd.

In 2011 gaat de adoptieouder samen met Master naar Nederland. De adoptieouder heeft de Nederlandse nationaliteit, Master heeft de Thaise nationaliteit. De adoptieouder vraagt de rechtbank Noord-Holland voor recht te verklaren dat de Thaise adoptie uit 2005 in Nederland wordt erkend en dat de rechtbank inschrijving van deze adoptie gelast in de registers van de burgerlijke stand. Ook vraagt de adoptieouder voor recht te verklaren dat de adoptie van Master kan worden beschouwd als een sterke adoptie, dan wel dat de zwakke Thaise adoptie kan worden omgezet in een sterke adoptie. De rechtbank oordeelt dat hier sprake is van een adoptie naar het interne recht van Thailand. In boek

10, artikel 108 van het Burgerlijk Wetboek zijn de regels opgenomen wanneer zo'n interne adoptie in Nederland moet worden erkend. De rechtbank komt tot de conclusie dat aan al deze voorwaarden is voldaan. Het verzoek om voor recht te verklaren dat de Thaise adoptie van Master van 2005 in Nederland wordt erkend en dat de rechtbank inschrijving van deze adoptie gelast in de registers van de burgerlijke stand, wijst de rechtbank toe.

De adoptieouder heeft de rechtbank ook verzocht de adoptie naar Thais recht om te zetten in een sterke adoptie naar Nederlands recht, omdat de adoptie naar Thais recht niet tot gevolg heeft dat de familierechtelijke betrekkingen tussen Master en zijn biologische ouders zijn verbroken. De adoptieouder stelt dat Master en hij ook belang hebben bij omzetting, omdat Master na omzetting van rechtswege de Nederlandse nationaliteit zal verkrijgen.

Extra verklaring van biologische ouders

De rechtbank wijst op boek 10, artikel 110 van het Burgerlijk Wetboek waarin staat dat de erkenning van een in het buitenland gegeven beslissing waarbij een adoptie tot stand is gekomen, ook inhoudt de erkenning van de familierechtelijke betrekking tussen de adoptieouders en het kind. In het tweede lid van dit artikel is bepaald dat als de buitenlandse adoptie niet tot gevolg heeft dat de familierechtelijke betrekkingen tussen het adoptiekind en de biologische ouders worden verbroken, de adoptie ook in Nederland dat gevolg mist.

Voor de rechtbank is echter niet duidelijk of de biologische ouders toestemming hebben gegeven voor de omzetting in een sterke adoptie. Het feit dat de adoptieouder verklaart dat de biologische ouders van Master ervan op de hoogte zijn dat hij met Master naar Nederland zou verhuizen en dat zij daartegen geen bezwaar hebben, is onvoldoende. Reden waarom de rechtbank het verzoek tot omzetting van de zwakke naar een sterke adoptie aanhoudt en

de adoptieouder in de gelegenheid stelt een gelegaliseerde verklaring van de biologische ouders hieromtrent over te leggen.

Deze beslissing heeft tot gevolg dat Master voorlopig drie ouders heeft. De uitspraak is echter niet bijzonder. Er is inmiddels een groot aantal soortgelijke beslissingen gepubliceerd. De meeste rechtbanken nemen zonder meer aan dat een zwakke adoptie in Nederland moet worden erkend als is voldaan aan de voorwaarden die zijn opgesomd in boek 10, artikel 108 van het Burgerlijk Wetboek.

Wat wel bijzonder is, is dat de rechter in mijn zaak van de Thaise adoptieouder en zijn Belgische partner bewust nadenkt over de gevolgen van een dergelijke erkenning. Het kind zou hierdoor immers niet twee maar wel vier ouders krijgen. En dat terwijl in boek 1 van het Burgerlijk Wetboek staat dat er een verbod is om meer dan twee ouders te hebben. Neem bijvoorbeeld de gerechtelijke vaststelling van het ouderschap, die niet is toegestaan als het kind al twee ouders heeft⁴.

De conclusie die de rechter in mijn zaak heeft getrokken is negatief geweest. Het hoger beroep is in voorbereiding. Wordt vervolgd.

Mr. Vera Kidjan is werkzaam bij Everaert Advocaten in Amsterdam. Heeft u juridische vragen over adoptie, e-mail deze dan naar haar: kidjan@everaert.nl of bel: 020-7523217.

¹ Zie "Van een zwakke adoptie naar een sterke adoptie", *Adoptiemagazine*, maart 2015.

² Rechtbank Noord-Holland 18 december 2013, zaaknummer C/15/202846.

³ Bij alle Thaise jongens gaat de titel "Master" vooraf aan de voornaam.

⁴ Zie boek 1 artikel 207, tweede lid en onder a van het Burgerlijk Wetboek.